

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**In Titi Livii Patavini, Historiarvm Ab Vrbe Condita Libros,
Qvi quidem exstant, omnes, Observationes**

Godelevaeus, Wilhelm

Francofvrti, 1609

In VI. Librvm Livii Annotationes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69254](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69254)

tra eorum facere arbitrium, & credens eos tanto numini suoque principi celsiores per augurium quæsit, utrom locum concedere vellent, Ioui atque inde ipsi cedere omnes voluerunt præter Martem, Terminusum & Iuuentatem, atque ideo Capitolium ita constructum est, ut etiam isti tres intus essent, tam obscuris signis, ut hoc vix homines doctissimi scirent. Digladantur Grammatici Iuuentumne, an Iuuenta, vel Iuventas Dea sit, sed & Iuuentus & Iuuenta pro Dea capitur: Quid lib. 1. de trisib.

*Nellar & ambrosiam, lattice, epulasque Deorum
Det m hi furiosa gnava Iuuenta manu.*

Templi Iuuentutis in circo Maximo à Licinio Lucullo dedicati meminit

Liuius infra.

Eternus Vesta ignis] Vesta enim Dex ignis inextinctus apud Romanos erat, virginibus Vestalibus eum summa diligentia custodientibus, quod eo extincto à pontifice verberari solent. Quotannis tamen & novus ignis excitabatur à Vestalibus ut testatur Ouid. in Fastis:

*Adde quod arcana fieri nouus ignis in a do
Dicitur, & virei flamma refecta capit.*

Sed enim non Romanos modo sed aliquot alias gentes sacrum ignem publice custodisse legimus. Nam Athenis in Prytanæo ignis perpetuus asservabatur, non à virginibus, sed (ut ait Plutarchus) a mulieribus, tam matrimonio solutis. Strabo lib. 9. Poliadis Mineræ templum in saxo vetustum scribit, in quo lychnus inextinguibilis fuit. Ægyptii quoque ignem seruebant ut testatur Diodorus. Quin etiam Delphis Persæ quoque summa religione ignem custodiebant & venerabantur, ut testatur Procopius lib. 2. belli Persici. Fuit autem

*Vesta
Dea.* Vesta Saturni ex Ope filia, Dea virginitatis, cui Æneas post Troianum incendium, condito Lavinio ædem sacravit. Postea Ascanius condita Alba templum quoque in montis Albani vertice dicauit. De qua re Plinius li. 16. cap. 2. li. 2. cap. 2. lib. 34. cap. 5. Cicero lib. 2. de natura Deorum. Gellius lib. 1. cap. 12. Penestella cap. 6. Alex. ab Alex. lib. 5. cap. 12. Cælius Rhodiginus li. 15. cap. 16. Blondus lib. 1. Romæ triumphantis, Seruius lib. 11. Æneidos. Lucretius li. 2. Carcerum, quod de signo imperii pignore ait, id paulo expressus lib. 6. secundum bellum Punici declarat, ubi quoque æternos ignes recenlet, ac conditum in penitrali fatale pignus imperii.

*Antiqua
ta lex.* Antiquata deiv de lege] Lex antiquabatur, quæ non perirebant hoc sensu. Liuius hic tribunitiam rogationem antiquatam scribit, ut notat Renardus ca. 1. ad Leges 12. tabul. Quæ autem semel perlatæ, iterum tollebat, abrogari dicebatur. Nam popul. Romanus, ut legem ferre, sic eandem & antiquare & abrogare potuit.

*Abroga
ta lex.* Traditus accepit] Vatro Præs, inquit, est, qui à magistratu interrogatur in publicum ut præster, à quo cum responderit dicitur præ. Hodie ut annotat Brodæus in prioribus prædes sunt, qui sponsores Reip. vel principi facti sunt pro iis, qui pecuniam publicam dispensant.

*Tradit
qui.*

IN VI. LIBRVM LIVII ANNOTATIONES.

*Religiosi
dies.
Nefasti
dies.* DE diebus religiosis] Eadem Gellius & Macrobius à veteribus scriptoribus repetita, et si aliis verbis referunt, nisi quod secundam solum opinionem sequuntur. Qui vero hic religiosi dicuntur dies, ii & nefasti & atrii vocantur. Tot enim nominibus eos appellatos, Peironius li. 3. de magistratibus Romanis tradit ex Gellii li. 4. capite decimonono, Brodæus lib. 3. capite decimo septimo Miscellaneorum. Apud Romanos enim dierum quidam fau-decimo septimo Miscellaneorum. Apud Romanos enim dierum quidam fau-

bas aliquid moliri, aut nouæ rei inceptare, euentus exitialis erat. In his exercitiis conferere legiones educere, manus cum hoste conferere spolia inire, peregre proficisci, aut quidquam publicæ vel priuatæ rei moliri, inceptum sedum & exitiale existimantur. Obieruntque fuit, vt qui hostes bello laedere, vel acies eo tempore committere tentarent, rem in non mediocre periculum & discrimen adducerent, magno postea exitio confecti. Præterea in diebus fastis prætores omnia verba sine piaculo proferte audebant, in diebus vero nefastis neququam. Quæ de re vide M. Terentium Varro nem Plutarchum in Camillo, Macrobius lib. 1. cap. 16. Saturnal. Gellium libro 5. cap. 17. Blondum lib. 2. Romæ triumphantis, Cælium lib. 14. cap. 9. Ouidium lib. 2. Fastorum.

Cal. Sextiles] Plutarchus problemate 24. post idus Quintiles, quas nunc Iulias vocant, factam esse ait: Alex. autem ab Alexan. paulo apertius loquens, auctos dies post idus Quintiles ad 15. Cal. Sextiles duplici clade insignes notatos existimat lib. 4. cap. 20.

Pomptinus ager] De agro Pomptino Cælius lib. 19. cap. 25. vbi censet pro Pomptino legendum esse Pontino.

Ex causariis senioribusque] Causariis proprie dici milites valetudinis causa emisso, ex vlpiano docuit Politianus libro Miscellaneorum cap. 12. Quoniam quia multa erant missionum genera: Erat honesta, quæ emeritis stipendiis, vel antea ab imperatore indulgebatur. Et causaria, quæ propter valetudinem laboribus militiæ soluebat. Causa enim *μεταληπτικός* valetudinem uelam & morbum significat, unde irrigare causas pro morbos tollere, Pr. Steph.

Supplicum causas petitis quæ medelis irrigant: vt annotauit vir eruditissimus Georgius Fabricius in annotat. suis in Pœtas Christianos.

Libraque & are liberatum emittit] Nam vt in mancipatione non minus quam Libra & quinque testes ciues Romani puberes adhibebantur, & is qui libripens dicebatur, eo qui mancipium accipiebat, es tenente, atque ita dicente: Hunc ego hominem ex iure Quiritium meum esse aio, isque mihi emptus est hoc are tantæque libra. Sic & in emancipatione hæc eadem solennitas obseruabatur. Meminit æris & librae & Iustinianus: Testamentum, inquit, aut in pace fiebat quod calatis comitiis vocabatur, aut cum in prælium essent exituri, quod prociatum dicebatur, per æs & libram, id est, emancipationem nimirum imaginariam venditionem, quæ fiebat præsentibus quinque testibus vt dictum est.

Idem adoptio per æs & libram interdum fiebat, Suetonius in Augusto: Cæcium & Lucium adoptauit domi per æs & libram emptus o patre Agrippa, id etiam in nexu & venditione fiebat. Omnia autem ista eadem iuris solennitate soluebantur. Nihil enim tam naturale est, quam eodem genere quodque dissolueret quo colligatum est, vt inquit Vlpianus L. Nihil tam naturale: ff. de reg. iuris.

Iudicatum additum ve] Addicta apud veteres dicebantur, qui prætoris iussu, cum soluendo non essent, creditoribus addicebantur, vide Vallam li. 5.

The sacras auri Gallicæ] Prædam Gallicam vel aurum, quod pro Capitolii redemptionem in medium fuerat collatum.

Dux [saluti datur] Dimissus enim, vt apud Plutarchum legimus, ex carcere nihilo molestior fuit, sed multo insolentius factiones seditionesque agitauit.

Beluas ignorare voluit] A multitudine numeroque, quo plebei valde nobiles superabant, eos excitare voluit, imitatione Homeri, apud quem lib. 2. Iliados, Agamemnon exercitum alloquens simili ratione vitur, vt annotauit Victorinus lib. 16. cap. 4.

Nuquam de celis descendenti] Varro lib. 1. de re rustica. Et quoniam, vt aiunt Dii facientes adiuuant, prius inuocabo Deos. Quo significat diuinam opem inuocari.

opem non cessantibus, sed industriis & pro sua virili conantibus auxilio esse solere. Citator à Suida Senarius in eandem sententiam.

Αἰτίαι τὴν νύκτα ὄρωσι, εἴτα τοὺς θεοὺς ἰκέλει.

Et Aeschylus apud Stobaeum:

Φίλοι ὃ τῶν θεῶν ἐμὸν ἠσπασαμένους θεοὺς.

Hoc est,

Hic qui laborat, numen adesse solet.

Mentem dare. *Vobis mentem dant* Date mentem vel iniicere mentem, formula dicendi probatis auctoribus usitata, sicut Graecis ἐπιπέσει νόον, de qua formula Vide Victorium lib. 7. variar. lect. cap. 5.

Vestem mutata. *Ne cognatos quidem affines* Veteri siquidem more non rei duntaxat sed etiam cognati, affines, liberi eorum & familiares vestem mutare, capillumque submittere consueverunt, ut prater Liumum testatur Plinius epist. 7. Et huc respexit Venuleius L. 39. ff. de iniuriis, ubi ait: Vestem sordidam rei nomine in publico habere, capillumque submittere nulli licet, nisi ut conunctus sit affinitate, ut inuitos in reum testimonium dicere cogi non possit, de quo vide Iacobum Rernardum Variorum, lib. 3. cap. 6.

Capillum summittere. *Ad Capitolium manus tendens* Notandum ex hac historia, quantum habet momenti vetusta actio atq; pronuntiatio, vide Fulgionum lib. 8. cap. 10. rerum memorab.

Lucinae locus. *Lucinae templum hic locus, ut est apud P. Victorem in regione urbis.*

Duumviri vel perduelliones. *Sunt qui damnatos qui de perduellione anquerent* De duumviris perduellionis superius lib. 1. dictum est, paucis vero huius generis iudicia facta esse leguntur. Praterquam in causa Horatii & Manii, ut hic Liumi scriptum reliquit. Ciceronis aitate crimen perduellionis erat, cum quis contra libertatem populi quid fecerat, cum contra legem Fortiam, quae cadi & feceri festi civis non sinebat, quis civem virgis caeciderat, aut interfecerat. Sic in Posthumii causa ob atrocitatem facti occiso sacrosancto tribuno, iudicium perduellionis fuit. Hoc iudicium iam inde à regibus Duumviri exercebant, quos post reges extinctos populus creabat, quodcumque tale crimen incidebat, non prator sortiebatur, ut ait Dio, quod contra morem patriae factum. dicit Dio in Rabirii causa. A Duumviris autem provocatio erat ad populum, ac Cicero pro Posthumio iudicium illud Duumvirum non tam reuocit, ut obsoletum & contra morem patriae, quam quod neget, ubi senatus decreuit, ut consules viderent ne quid Respub. detrimenti capiat, esse locum ei iudicio.

Tarpeia rupe. *De saxo Tarpeio* Tarpeia rupe, vel Tarpeius mons, locus est in vrbe altissimus, ex quo fontes praecipitabantur. Vnde etiam hodie in eo loco damnati puniuntur supra forum Rom. Qua de re lege Alex. ab Alex. li. 3. c. 5. Caliam lib. 10. cap. 5. Marlianum lib. 2. cap. 8.

Domus cuius fuisse. *Diruebantur enim apud Romanos prius damnatorum aedes, & illorum quoque bona propter criminis detestandum facinus publicabantur, ac publicis vibus destinabantur.* Qua de re copiose Alex. ab Alex. li. 3. c. 23.

Nota sunt. Ideo autem publica haec nota impressa sunt, ut docerent posteror saedam regni cupiditatem ac tyrannidem semper infelices habere exitus.

Sanguine servatoris. Nam Manlius defensor, custos, confervator, & civium & vrbis dictus est.

Legio quidam. *Legionibus quaternum milium* Ad quatuor millia legionem initio redactam, historia

librorum multis locis testantur, unde & quadrata Festo dicta est, variatam tamen eam pro usu Reip. & lenatus arbitrio, ut modo quatuor, modo quinque, modo sex milium scriberetur, Livius plurimis locis testatur. Nam lib. 25. bello Penico legionem quinque milium peditum, lib. 42. bello Perisco itidem legiones quatuor milium conscriptas tradit, Lib. vero 44. exercitum in Macedonia missum, ita ut in singulas Romanas legiones non plus quam sena milia peditum 300. equites essent. Quinetiam Polybius memoria sua legiones ex quinque milibus conscribi retulit, Et Festus C. Marium primum legionem sex milium conscripsisse testatur, quod non senatus decreto, sed Imperatoris consilio factum ex Salustio docet Sigonius lib. 1. de antiquo iure Quiritium c. 15. Dicit autem eam legio, Varrone & Plutarcho auctoribus, à delectu fortissimorum milium.

Arms concerepare] Arms concerepare militaris moris fuit, quo nunc ira non favor exercitus notabatur, Marcellus auctor est, si quando milites concerepare scuta genibus illiderent, pro veritatis indicium, contra cum hostis clypei fererentur, ita documentum fuisse Idem indicat T. Livius Decadis 3. libro octavo, Caesar libro 7. de bello Gallico. Conclamat omnis multitudo, & suo more arms concerepare, quod facere in eo consueverant, cuius orationem approbant, &c.

Ima imperatoris] Simulachrum huius in s. vrbis regione collocatum est auctore P. Victore, M. Tullius in c. Verina Iovem Imperatorem, inquit, quanto honoris in suo templo fuisse arbitramini, colligere potestis.

Ambusti potentis viri] Ambustus cognominatus est, quod olim adolescens fulmine in naribus tactus, deflagrauerit. Cuius rei testes sunt Alex. ab Alex. li. 11. fluonde. i. c. 9. Volaterranus lib. 16. c. 1. & 4.

Filia dua nupta] Quorum nomina nullibi expressa legimus, vide de hac historia etiam Valerium Max. li. 8. c. 6. Sabell. lib. 4. Enn. 3.

Licinius Stolo] Stolonis cognomen adeptus est, quod agricultura stolidus plantis & arbores ablaquearet, & relectis fructibus, quos stolones a quicula vocant, curare soleret, ut legitur apud Columellam de re rustica. Gellium lib. 16. c. 11. Plinium lib. 17. c. 1. & 10. Volaterranus lib. 16. ca. 4. Ceterum Licinius Romani vocabant, qui parvis oculis nascerentur. Alex. ab Alex. lib. 1. ca. 9.

Mos] Mos enim fuit, ut licet virga fores percuteret, quas consul, aut alii magistratus eius notæ fuerant intraturi, quem morem etiam tangit Plin. li. 7. cap. 30.

Risus sorori fuit] insolentissime irrisam à sorore, ait Florus.

Vnum ad ceteros honores aperiri] Libidinis regnandi, inanilq; gloriae fati memorabile exemplum, quo docemur, quam facile ad gloriae & summum dignitatis fastigium petendum cogitemus, si vxorum, quæ semper laudis & honoris studio ducuntur, stimulis agitemur.

Locum sepulturae] Mos enim veterum fuit, ut in suis agris plerumque busta sibi facerent, de quo Victorius lib. 14. var. lect. c. 21.

In verum ac supplicia dare] In verum, id est, in nexum, de quo supra lib. 2. Vnde Plautus in Fornulo: Vtine mihi argentum reddas, priusquam in nexum abducere, in nexum itaque dare, est obligationis iure ac conditione capi, atque in ergastulum abduci.

Vi rogati] In legibus ferendis, eius lationi suffraganti tabella dabatur, cui inscriptum erat, Vi rogati, improbanti vero eam, tabula, cui inscriptum erat, Antiquetur. Cic. li. 2. de legibus Suade igitur, si placet, istam ipsam legem, ut ego (vi rogati) dicere possim.

De summo atque agro rogationes iubebant] Testatur hic locus Tribunos plebis, colique quibus rogare legem fas erat, solitos plura sub vnius rogationis

nomine ad populum ferre. & plerunque vitia cum pernitiolis, bona cum malis contingere. Quia ratione cum fieret, ut plebs saepe propter ea, quae salubria erant, etiam mala iubere cogeretur, non disingentibus ea tribunis plebis, cautum est postea lege Cæcilia & Didia, ut de singulis rebus separatim, non de pluribus coniunctim ad populum ferretur. Præterea, ut leges in iudicio referentur, ut testis est Cicero pro domo sua.

Lex Cæcilia.

Ciuis Romanus

quis.

Dubus ingenuus ortum] Ciuis n. Romanus is erat, qui ex ingenuo & ingenua esset ortus, nec aliud præterea requirebatur, si modo pater Romanus erat, & mater Romana, aut etiam peregrina, ex iis, qui ius ciuitatis habebant. Pater autem lex fuit, quæ peregrinos à iure ciuitatis Romanæ repellebat, ut Cicero explicat in libro de officiis & Val. Max. lib. 3. cap. 4. in exemplo de Perpenna, Robertellus li. 1. Emendationum capite vigesimo.

Auspicia patritiorum,

Adeo propria sunt auspicia] Docet hic locus nihil aliud quam patritiorum, adeo propria fuisse auspicia, ut & ipsi soli auspicarentur, ipsi soli auspicato magistratus crearentur, ab ipsis solis nulli cum essent patritii in Republica magistratus, auspicato interrex diceretur, qui rogandis magistratibus comitia centuriata haberet. Quorum duo priora præcedente tempore interisse, postremum vero perpetuum fuisse tradit Sigonius libro primo, de iure ciuium Romanorum capite septimo. Nam ubi plebs primum in partem patritiorum magistratum venit, ut consulatus, tum vero ad plebeios ita translata sunt auspicia, ut & auspicato crearentur, & ipsi auspicarentur. Id quod exemplo Genutii, de quo infra libro septimo, confirmat. Neque enim dubium si Genutius Plebeius consul est factus, quin auspicato factus sit. Nam centuriata comitia, quibus consules creabantur, auspicata erant, ut tributa inauspicata, eademque ratione, ne illud quidem viliam habere debet dubitationem, si Genutius consuli rem gessit, quin captatis ante auspiciis gesserit, cum consules, teste in Philippicis Cicerone, & spectionem & nütiationem, haberent, Cæterum cum omnia fere patritiorum iura, consulatum & sacerdotia, plebs consequuta esset, illud tamen impetrare non potuit, ut aut interregem ex se, aut flamines maiores, Dialem, Martialem, & Quirinalem proderet, aut regem sacrificulum faceret. Quos locos, ut Patritii integros vique ad extrema tempora possederunt, sic proprium illudisque ad extremum plebeios reliquerunt, ut comitia tributa ab auspiciis ac patribus libera haberent, & Tribunatum, atque adilitatem soli caperent. Patet itaque Plebeios magistratus auspicia non habuisse, licet Zonaras libro annalium secundo, Tribunis plebis auspicia à patritiis concessa esse scribat. Nam id, ut Sigonius existimat, de obseruatione de coelo intelligendum. Ac adeo magistratum propria auspicia fuerunt, ut magistratus ipsos inter se distinxerint ac segregarint. Ut enim auspicia alia maiora fuerunt, alia minora: sic magistratus partim maiores, partim minores: Maiores qui maiora auspicia habuerunt, ut Consules, Prætores, Minores, ut reliqui. Maiora autem dicuntur habere auspicia, quia eorum auspicia magis rata sunt, quam aliorum, quod ex libris Massala & Tudiani Commentariis, Gellius prodidit lib. 12.

Mores maiorum.

Mores maiorum] Frequens est hæc formula Livi, ut hic & lib. 5. li. 6. lib. 30. aliiq; auctoribus. At hæc verbis nihil aliud significari, quam legem non scriptam, tradit Ferrandus Adduensis in L. ius civile, paragrapho hoc igitur, ff. de iustitia & iure. Vide etiam Alciatum lib. 4. Parergon iuris ciuiliis ca. 21.

Auctores patri facti.

Patres auctores facti] Antiquitus enim id iuris patres habebant, ut tum demum rata essent, quæ populus iussisset, si patres auctores fierent, id est, cum rem factam probarent. Quid v. sit auctorem fieri superius ostensum est, in fallor lib. 1.

Auspicia sunt.

Pulli non pascentur] Pulli si pascerentur bonum augurium erat, si non pascerentur malum. Claudius Pulcher (inquit Suetonius) apud Siciliam non pas-

pascuntibus in auspicando pullis, ac per contemptum religionis mari demer-
sis, ut ibi erant, quando esse nolent, praelium navale inire superatusque est.
Et Alconius scribit dici solitum magistratuum incunctibus: aues pascunt. Tor-
neb. lib. 14. aduef. cap. 12.

Recusantibus aditibus plebis] Nam hi eo tempore, quo plebs in montem fa-
cium fecerant, cum tribunis creati erant, ut tribunis subministrarent omnia
necessaria, eaque causas indicarent, quas ipsi eis permitterent, simul quoque
omnia decreta, plebiscita, senatusconsulta asseruarent, sacrorum publico-
rumque locorum curam haberent, ab iis, quæ ædes dicuntur, ædiles vocati, ut
Dionysius, Pomponius, & Zonaras scribunt. Cæterum eorum, qui ex Patritiis
electi, Curules à solio eburneo dicebantur, manus erat latus publicos Maxi-
mos vel Romanos facere, sacras priuatasque ædes procurare, totam urbem
tueri, ut cloaca & aqueductus, & quæque publica ædificia munda essent, lo-
ca in theatro assignare, quin si quisquam seruum aut iumentum morbosum,
vitiosumve pro integro sanoque vendidisset, edicto ædilium emptori succur-
rebat, prout habetur in ff. sub tit. de ædil. edict. per totum.

*Ædiles
plebis.*

*Ædiles
curules
unde.*

IN VILLIBRVM TITI LIVII ANNOTATIONES.

P*ratore*] Mirum videri potest, quod Lilius hic scribit, Prætores anno vr-
bis 389. creatum, cum supra libro 3. tradiderit Horatia lege consules &
prætores eisdem auspiciis creatos esse. Sed id ita intelligendum esse ex-
istimat Antonius Concius lib. 2. subcisiuarum lect. iuris ciuili cap. 19. quod
tum nouus gradus & numerus magistratus potius quam appellatio sit facta,
& cum usque ad illum annum consules nomine prætoris significarentur, tran-
sisse tunc primum hoc nomen à consulibus ad eum nouum magistratum, qui
tum creatus est. Nam antiquissimo tempore, ut & superius annotatum est,
prætor appellabatur consul, & interdum omnis magistratus, cui exercitus pa-
tebat, ut ait Alconius 3 in Verrem. Cui assentiuntur Festus lib. 11. & Nonius
auctoritate Varronis, de vita populi Romani, lib. 2.

*Prætores
quando
instituti.*

Curulis aditate] Duo erant ordines ædilium. Alter in quo ipsi ædiles in iure
dicendo sellis incuruos pedes habentibus utebantur. Alterum magistratum
popularem appellabant, ut præcedenti libro docuimus. Erat autem sella cu-
rulis vestibulum, quo sedentes magistratus gestabantur, quod gestatorium
etiam dicitur, & gestatoria sella, Budæus in priorib. annotat.

*Ædili
duo ordi-
nei.
Sella cu-
rulis.*

Curulis sellis prætextatis] Prætori enim sella curulis, toga prætexta, & sex li-
ctores permitti. Vnde Polybius & Plutarchus præturam sex securium magi-
stratum vocant. Porro cum prætores non nisi ex patribus primo creati mos
esset, hic deinde honos etiam plebi communicatus est, anno urbis 417. &
Quintus Publius Philo, ut Lilius infra auctor est, primus è plebe prætor fa-
ctus est. Postea non sufficiente eo prætores, quod multa turba peregrinorum
etiam in urbem veniret, circa annum urbis 510. creatus est alius prætor iisdem
auspiciis, qui peregrinus est appellatus, quod plerumque inter ciues & pere-
grinos ius reddebat, cum alter prætor urbanus diceretur, ut tradit Florus in
Epitoma libro 19. Porro Sicilia atque Sardinia in prouinciarum formam red-
datis, prætores alii duo sunt additi, qui in eas prouincias mitterentur, Epi-
toma lib. 20. Solin. cap. 21. Victis postea duabus Hispaniis, alii duo creati sunt,
qui in Hispanias mitterentur anno 558. Atque per multa tempora hoc ob-
seruatum est, ne plures quam duo prætores, Urbanus & Peregrinus in vrbe
manerent, reliqui quatuor in prætura ipso magistratu in prouincias sortitas
irent, atque in eis annum præturae explerent, donec postremo Sylla dicta-
tor latis nouis questionibus publicis, velut de patricio fallo, de sitariis,

*Prætor
peregrini-
mus.*